

[P. A. Poulsen (Stenderup).]

Hjemmene ikke længere kan holde paa de unge, som de kunde det for Aar tilbage. Det er muligt, det er Hjemmenes Skyld, men naar det nu er saadan, maa man sørge for, at Ungdommen faar Steder at samles, hvor den møder noget af det, der skulde være en Hjemmenes Gave til de unge: en hyggelig god Tone og Adgang til Dygtiggørelse baade i Haandens og Aandens Verden.

Jeg vil ogsaa oprigtig haabe, at man vil gøre Brug af Bestemmelsen i Stk. 3 angaaende Idrætspladser og Svømmebassiner. Jeg tror for øvrigt nok, det vil ske, thi her vil Ungdommen presse paa, og der er sikkert ogsaa hos Kommunalbestyrelser og Enkeltpersoner Interesse for at faa disse Svømmebassiner og Idrætspladser, som afgjort har Værdi for Børnenes og de unges legemlige Vel.

Naar disse Bemærkninger er gjort, vil jeg ikke blot ønske, at det, som er den røde Traad i Lovforslaget: at skabe gode og sunde Rammer for Undervisningen og for yderligere Dygtiggørelse der, hvor Børn og Ungdom samles, maa lykkes, men ogsaa at Indholdet af Rammen maa komme til at svare dertil, at der maa ske en Styrkelse af dansk Ungdoms Karakter og Viljesliv, saa vi maa faa en vaagen og sund dansk Ungdom, en Ungdom, der ved, hvad den vil. Det er et af de vigtigste Opbygningsarbejder, vort Land trænger til, og jeg synes, det tjener det danske Folk til Ære, at selv om vi føler, at vi maaske paa mange Maader kommer til at staa over for en fattig Tid, en Krisetid, tager Lovgivningsmagten ikke i Betænkning at ofre, man kan vel godt sige store Beløb, for at skaffe de gode Rammer til Veje; og man gør det frimodigt, fordi man ved, at den danske Befolkning staaar bag en saadan Lovgivning og anerkender den.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at skal disse Rammer udfyldes vel, saa maa der ogsaa staa Ledere baade i Skolen og blandt Ungdommen, der selv er vel udrustede, og som løfter Fanen højt og træder Spor, der ikke virker vildledende, men retledende.

P. N. Petersen (Røjle): Det er mig en Glæde, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse i det høje Landsting. Lovforslaget har jo faaet en meget grundig Behandling i det andet høje Ting, saa hvis jeg fordybede mig i Detailler, vilde det kun blive en Gentagelse af, hvad der allerede er

sagt, eller hvad der er anført i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget. Jeg skal derfor nøjes med at nævne et Par Forhold, som jeg navnlig har fæstet Opmærksomheden ved.

I og for sig kan det synes noget urimeligt, at vi for 9 Aar siden fik en Lov om Folkeskolen, der endnu ikke er ført ud i Livet alle Vegne; men dels skal der jo rimelig Tid til at forberede Skoleplanerne og Byggeplanerne, dels blev alt dette forsinket i ikke mindre end 4 Aar paa Grund af Materialemangelen og Forholdene under den sidste Del af Besættelsestiden, saadan som det allerede er nævnt baade af den højtærede Minister og af de andre Ordførere. Naar jeg nævner dette, er det, fordi der under Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen har været anket over, at Tidsfristen for Statens Tilskud var foreslaaet sat til Aaret 1952. Fra visse Sider fandt man, at det var en alt for lang Tidsfrist, og det er det, der er Aarsagen til, at det høje Folketings ændrede Tidsfristen. Det er min Opfattelse, og deri er jeg altsaa enig med de to foregaaende ærede Ordførere, som nylig har haft Ordet, at Fristen af de Grunde, som jeg allerede har nævnt, bl. a. Materialemangelen, ikke burde være kortere end til 1952, og jeg vil i denne Forbindelse gerne sige, at selv om jeg erkender, at det vil være ønskeligt at fremme Skolebyggeriet mest muligt, skulde det nødigt udvikle sig saadan, at det kom til at gaa ud over Boligbyggeriet. I det hele vil det slet ikke være forsvarligt at rejse offentlige Bygninger, af hvad Art nævnes kan, før Behovet for Materialer til Boligbyggeri er dækket. Netop derfor synes jeg, at Aaret 1952 var en passende Tidsfrist at sætte, men Fristen kan jo ogsaa ændres senere; der kan jo hurtigt gennemføres en ny Lov, som ændrer denne Tidsfrist.

Det er med særlig Glæde jeg af Forslagets Stk. 2 ser, at der ogsaa kan ydes Tilskud til Opførelse af Forsamlingsstue for Ungdommen, som derved faar øgede Betingelser for at kunne leve et rigt Ungdomsliv. Alene den Omstændighed, at et saadant Samlingssted ligger paa Skolens Grund, hvor der er den lettest mulige Adgang til at komme i Forbindelse med de stedlige Lærerkrafter, synes at aabne Mulighed for at knytte Skole og Ungdom og derigennem Hjemmene nærmere sammen. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen i de Udtalelser, han fremsatte før, naar han sagde, at det ikke kan nytte at faa nye og store Skoler med al tænkelig Komfort og alle de Fag, der kan proppes ind i en lille Barnehjerne, hvis Hjemmene og de stedlige Lærerkrafter mi-